ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΑΟΝ—
ΜΕ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΚΑΙ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Η ΗΜΕΡΑ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ
ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
28
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1965

Η ΡΩΣΣΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΛΕΞΙΟΣ

20 χρόνια εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον

Τοῦ συνεργάτου μας κ. **Τ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ**

Ἑορτάζει ἐφέτος ἡ Ὀρθόδοξος Χριστιανικὴ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας καὶ οἱ πιστοί της, τὰ εἰκοσάχρονα ἀπὸ τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ ἀρχηγοῦ της, Πατριάρχου Ἀλεξίου.

Ὁ πατριάρχης Ἀλέξιος, ἀπὸ τῆς εἰσόδου του εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱεραρχίαν, ἔταξεν ὡς μοναδικήν του κατευθυντήρια γραμμὴ τὴν πίστιν του πρὸς τὰ κελεύσματα τοῦ Ἱδρυτοῦ τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἀγάπην του πρὸς τὴν πατρίδα. Καὶ διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῶν, διέθεσε καὶ διαθέτει μέχρι σήμερα ὅλας του τὰς δυνάμεις, παρὰ τὰ 88 χρόνια του.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Β΄ παγκοσμίου πολέμου, ὡς μητροπολίτης Λένινγκραντ, ἡ ἐπὶ 990 ἡμέρες παραμονή του στὰ προχώματα τῆς πολιορκημένης ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς πόλεώς του, ἡ ἐμψύχωσις τῶν στρατιωτῶν διὰ τὸν ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνα καὶ ἡ διάθεσις ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν των καὶ γενικὰ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ τῶν ἀμυθήτων θησαυρῶν τῆς Ἐκκλησίας του, συνετέλεσαν τὰ μέγιστα στὴν ἀνύψωση τοῦ ἠθικοῦ γιὰ τὴν ἡρωϊκὴν ἄμυνα, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν συντριβὴ τῶν εἰσβολέων. Ἡ συμβολὴ αὐτὴ τῆς Ἐκκλησίας —γενικώτερα ὅλων τῶν ἀρχιερέων καὶ ἱερέων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας— ποὺ συνεισέφερε τὰ πάντα ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τῆς πατρίδος, προεκάλεσε τὸν γενικὸν θαυμασμόν.

Ὁ πατριάρχης Ἀλέξιος ἱερουργῶν εἰς τὸν πατριαρχικὸν ναὸν τῆς Μόσχας

Γιὰ νὰ τιμήση τὴν συμβολὴ αὐτὴ στὴ νικηφόρο ἔκβαση τοῦ πολέμου, ὁ στρατάρχης Στάλιν, διέταξε μὲ ἡμερησίαν διαταγή του, ὅπως εἰς τὸ ἐπικεφαλῆς τῶν ἁρμάτων μάχης ποὺ θὰ εἰσήρχετο στὸ καταληφθὲν ὑπὸ τοῦ ἐρυθροῦ στρατοῦ, Βερολίνον, ὑψωθῆ τὸ σῆμα τοῦ τότε πατριάρχου Σεργίου.

Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Σεργίου, σύμφωνα μὲ τὴν διαθήκη του, ὡρίσθη τοποτηρητὴς τοῦ θρόνου, ὁ μητροπολίτης Λένινγκραντ Ἀλέξιος. Μὲ τὴν ἐπιστολὴ τῆς 24ης Μαΐου 1944, ἐγνώρισε πρὸς τὴν σοβιετικὴν κυβέρνησιν, τὴν ἀπόφασίν του νὰ συνεχίση τὴν γραμμὴ ποὺ ἐχάραξε ὁ Σέργιος καὶ νὰ καλέση ὅλους τοὺς πιστοὺς νὰ κάμουν τὸ ἴδιο. Αὐτὴ ἡ διακήρυξις ἐξέφραζε τὴν πατριωτικὴ πίστιν τοῦ νέου ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἔναντι τοῦ Σοβιετικοῦ κράτους.

Ἡ θρησκευτικὴ ζωὴ στὴ Ρωσία δὲν μποροῦσε, ἀσφαλῶς, νὰ ἀκολουθήση ἄλλη γραμμή, λόγω τῶν ἀκαταλύτων δεσμῶν, ποὺ ὑφίστανται μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ, τῶν συμφερόντων του καὶ τῆς τύχης του καὶ ἀκόμα λόγω τῆς Ὀρθοδόξου πεποιθήσεως, ὅτι «πᾶσα (κοσμική) ἐξουσία ἐκ Κυρίου Ἔστιν».

Ἐπεδίωξεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ὁ Ἀλέξιος, ὄχι μόνον νὰ ἐξομαλύνη τὰς σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Κράτους, ἀλλὰ καὶ νὰ καταστήση αὐτὰς ἐντελῶς σαφεῖς, γιὰ νὰ μπορέση νὰ καθορισθῆ ἡ ἐσωτερικὴ ἀνεξαρτησία τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ θέσις της μέσα στὸ Σοβιετικὸ κράτος.

Ἡ Σύνοδος τοῦ 1945 ἐπεκύρωσε τὸ «Διοικητικὸν καθεστὼς τῆς Ὀρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας» ποὺ εἰσηγήθη ὁ Ἀλέξιος καὶ τὸν ἐξέλεξε πατριάρχην «Μόσχας καὶ πάσης Ρωσίας».

Ὁ Καρπώφ, πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, παρὰ τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ τῆς ΕΣΣΔ, ποὺ παρίστατο στὴν Σύνοδο ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Σοβιετικῆς κυβερνήσεως, καθώρισε μὲ αὐτοὺς τοὺς ὅρους τὶς σχέσεις μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Σοβιετικοῦ κράτους.

«Στὴ μεγάλη μας χώρα, ὅπου γιὰ πρώτη φορὰ στὸν κόσμο ἐκυριάρχησε τὸ νέο σοσιαλιστικὸ σύστημα, τὸ πιὸ δίκαιο ἀπ᾽ ὅλα, ἡ Ἐκκλησία βρίσκεται χωρισμένη ἀπὸ τὸ κράτος, μὲ τὴ θέληση τοῦ λαοῦ, καὶ χαίρει πλήρους ἐλευθερίας στὴν ἐσωτερική της ζωή. Ἔχουν ἀποκατασταθεῖ ἀπόλυτα ὁμαλὲς σχέσεις, ἀνάμεσα στὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ κράτος, χάρις στὴ μὴ ἐπέμβαση τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν πολιτικὴν δραστηριότητα τοῦ κράτους καὶ ἀφ᾽ ἑτέρου χάρις στὴ μὴ ἐπέμβαση τοῦ κράτους στὴν ἐσωτερικὴ δραστηριότητα τῆς Ἐκκλησίας».

Ἔτσι ἡ θέσις τῆς Ἐκκλησίας στὸ Σοβιετικὸ κράτος ἔχει ὁριστικὰ ἐξομαλυνθεῖ καὶ σταθεροποιηθεῖ. Μὲ τὸ νέο «Διοικητικὸν Καθεστὼς» τοῦ πατριάρχου Ἀλεξίου, ἡ σημερινὴ θρησκευτικὴ ζωὴ χαρακτηρίζεται ἀπὸ πλήρη συνεννόηση ἀνάμεσα στοὺς πιστοὺς ὀρθοδόξους.

Σήμερα ὑπολογίζονται σὲ ἑκατομμύρια οἱ «πεπεισμένοι» καὶ συνειδητοὶ πιστοί, πρᾶγμα ποὺ δὲν συνέβαινε στὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς τσαρικῆς Ρωσίας μὲ τὰ προνόμιά της, μιᾶς ἐπικρατούσης ἐπισήμου ὁμολογίας, ὅπου θεωροῦσαν συχνὰ ὡς πιστοὺς τοὺς ἀνθρώπους ποὺ δὲν ἀνῆκαν παρὰ μόνον φαινομενικὰ στὴν Ἐκκλησία, μὲ τὸν σκοπὸ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ τσαρικοῦ καθεστῶτος.

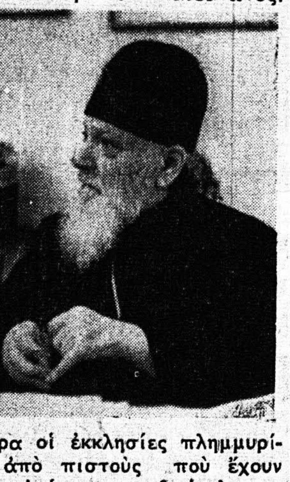

Σήμερα οἱ ἐκκλησίες πλημμυρίζουν ἀπὸ πιστοὺς ποὺ ἔχουν πρη ἐπίγνωση τοῦ ἐκκλησιασμοῦ των, παρακολουθοῦν τὰ θεῖα κηρύγματα, ἀφομοιώνουν τὰ κελεύσματα αὐτῶν, διὰ νὰ τὰ ἐκδηλώσουν σὲ πράξεις ἀντάξιες ἑνὸς πραγματικοῦ χριστιανοῦ.

Ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην καὶ σοφὴν αὐτοπρόσωπον καθοδήγησιν τοῦ πατριάρχου Ἀλεξίου, λειτουργοῦν εὐδοκίμως δύο θεολογικὲς Ἀκαδημίες καὶ ὀκτὼ σεμινάρια μὲ πλουσιώτατες βιβλιοθῆκες καὶ πληθώρα σπουδαστῶν, χωρὶς καμμία ἐπιβάρυνση τροφείων, κατοικίας, ρουχισμοῦ κλπ. Οἱ κληρικοὶ τῶν πόλεων εἶναι, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως, ἀπόφοιτοι τῶν ἀκαδημιῶν, τῶν δὲ χωρίων τῶν σεμιναρίων. Ὅλοι οἱ κατεστραμένοι ἀπὸ τοὺς βομβαρδισμοὺς τῶν Γερμανῶν ναοὶ ἀνοικοδομήθησαν, τοῦ Ἀλεξίου διαθέσαντος ἑκατομμύρια ρούβλια διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Τὰ τυπογραφεῖα τοῦ πατριαρχείου, ἐκτὸς τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν λειτουργικῶν βιβλίων, ἐκδίδουν σωρείαν θεολογικῶν συγγραμμάτων διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν σπουδαστῶν καὶ πολλὰ ἄλλα μορφωτικὰ διὰ τὸν λαόν. Μὰ ἡ δραστηριότης τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξίου δὲν περιορίζεται μόνο στὰ αὐστηρῶς θρησκευτικά του καθήκοντα, ἀλλ᾽ ἐπεκτείνεται καὶ στὰ κοινωνικά. Παρέχει τὴν συνδρομήν του γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς λογοτεχνίας καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν. Τιμᾶ τοὺς ἐργαζομένους διὰ τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν τοῦ συνόλου καὶ βοηθάει τὴν κυβέρνηση στὴν ἱκανοποίηση τῶν ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ.

Ὡς πραγματικὸς ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, ἐπεκτείνει τὴν δραστηριότητά του καὶ πέραν τῶν σοβιετικῶν συνόρων, κηρύσσοντας τὴν εἰρηνικὴ συνύπαρξη καὶ τὴν συναδέλφωση τῶν λαῶν ἀνεξάρτητα φυλῆς, χρώματος, πολιτικῶν καὶ θρησκευτικῶν πεποιθήσεων. Σὲ ὅλα τὰ διεθνῆ συνέδρια, διὰ τῶν διαγγελμάτων του, ὅσον καὶ διὰ τῆς ἀποστολῆς ἐκπροσώπων του, ἀγωνίζεται διὰ τὴν κατάργησιν τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ τὴν λύση τῶν διαφορῶν δι᾽ εἰρηνικῶν μέσων.

Εἰς ὅλας, ἐξ ἄλλου τὰς δυ-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΓΛΩΣΣΑ καὶ ἡ μελέτη της

ΤΟΥ κ. **ΣΩΚΡ. ΣΚΑΡΤΣΗ**

Κάθε θέμα ἔχει τὶς δύσκολες πτυχές του, πάντα ὑπάρχει ἡ δυνατότητα γιὰ πληρέστερη κατανόησή του καὶ σαφέστερη σύλληψη τῆς οὐσίας του. Καὶ κάθε θέμα ἔχει ἕνα κύκλο ὑπευθύνων κι ἁρμοδίων, ποὺ αν τεπεξέρχονται ἀνάλογα μὲ τὴ γνώση καὶ τὴν ἱκανότητά τους στὶς δυσκολίες του. Στὶς μέρες μας, τὸ πιὸ εὔκολο θέμα γι᾽ ἁρμόδιους κι ἀναρμόδιους εἶναι τὸ θέμα τῆς γλώσσας. Δὲ μᾶς ἐνδιαφέρει μονάχα ἡ διαπίστωσή του: πολλοὶ «ἁρμόδιοι» ἔχουν εὔκολους τοὺς ἀφορισμοὺς καὶ πολλοὶ ἀναρμόδιοι, ὑπὸ τὸ σχῆμα μιᾶς κάποιας πολὺ συζητήσιμης πνευματικότητας, ἔγιναν οἱ μέντορες τῆς γλώσσας. Τὸ θέμα ὅμως δὲν εἶναι καθόλου εὔκολο, θέλει μελέτη καὶ γνώση, θέλει συναίσθηση εὐθύνης καὶ προσοχὴ μεγάλη, γιατὶ εἶναι θέμα παιδείας κι ἐπιστήμης. Πόσοι ἀπ᾽ τοὺς «ἁρμόδιους» κι ἀναρμόδιους θ᾽ ἄντεχαν σὲ σοβαρὴ συζήτηση, ὅπου θὰ ἦταν ἕτοιμοι νὰ προσφέρουν οὐσιαστικὰ ἐπιχειρήματα; Δέχρεται ἄζεται χαμμιὰ ἐπιφύλαξη, γιὰ νὰ ποῦμε πὼς πολὺ λίγοι θὰ ἦταν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, πὼς πολὺ λίγοι «ἁρμόδιοι» γιὰ τὰ πνευματικὰ ζητήματα, εἶναι ἁρμόδιοι νὰ μιλήσουν γιὰ τὴ γλῶσσα. Σ᾽ ὅ,τιδήποτε ἄλλο, εἶναι δικαίωμα τοῦ καθενὸς νὰ γίνεται γελοῖος στὸ βαθμὸ ποὺ τοῦ ταιριάζει. Οἱ εὐφυολογίες ὅμως ποὺ λέγονται γιὰ τὴ γλῶσσα δὲν εἶναι μόνο γελοῖες, εἶναι κι ἐπικίνδυνες, ὅταν προπάντων λέγονται: ἀπὸ κείνους ποὺ κρατᾶνε στὰ χέρια τους τὴν τύχη τῆς παιδείας. Γιὰ νὰ μιλήσει κανεὶς γιὰ τὴ γλῶσσα ὑπεύθυνα, δὲ φτάνει ἕνα χαρτὶ ποὺ πιστοποιεῖ μιὰ κάποια σπουδή, οὔτε μιὰ πλασματικὴ παιδεία. Γιατὶ κανένα χαρτὶ δὲ διορίζει κανέναν ρυθμιστὴ τῶν γλωσσικῶν πραγμάτων. Εἶναι πολλὰ τὰ βιβλία ποὺ ἔχει νὰ διαβάσει, μεγάλη ἡ μελέτη κι ἡ περισυλλογή, ἀπ᾽ ὅπου θὰ βγάλει μιὰ κουβέντα. Πρέπει νὰ ξεκινήσει ἀπὸ πολὺ μακριά, ἀπ᾽ τὶς πρῶτες ρίζες καὶ νὰ φτάσει σ᾽ αὐτὸ τὸ γλωσσικὸ παρόν, ποὺ βομβεῖ γῦρο του καὶ δείχνει μὲ τὸν πιὸ ξεκάθαρο τρόπο πὼς ἡ γλῶσσα εἶναι πιὸ ζωντανὴ ἀπ᾽ τὴ ζωή. Πρέπει, ἀπ᾽ τὸ ἕνα μέρος, νὰ κάνει γερὲς γλωσσολογικὲς μελέτες ἀπ᾽ τὴ σανσκριτικὴ μέχρι τὸ τελευταῖο τοπικὸ ἰδίωμα: συγκριτικὴ γλωσσολογία, μελέτες στὶς ἀρχαῖες ἑλληνικὲς διαλέκτους, καλὸ διάβασμα στὸν Ὅμηρο κι ὅλη τὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ γραμματεία, συγκριτικὲς μελέτες στὶς σύγχρονες γλῶσσες καὶ στὴ σύγχρονη ἑλληνική, μαζὶ μὲ τὶς σύγχρονες διαλέκτους καὶ τὰ τοπικὰ ἰδιώματα ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου. Ἀπ᾽ τὸ ἄλλο μέρος, χρειάζεται γλωσσικὴ αἴσθηση ἀκμαία καὶ μαζὺ ἀνθρωπιὰ καὶ τιμιότητα κρυστάλλινη. Χρειάζεται ἀκόμη συντακτική, ἐννοιολογικὴ κι αἰσθητικὴ παρακολούθηση τῆς γλώσσας μας, ἀπὸ τὴν ἰνδοευρωπαϊκὴ καὶ τοὺς προελληνικοὺς τύπους μέχρι τὶς σύγχρονες μορφές. Πρέπει νὰ ξαίρει ν᾽ ἀπαντήσει, γιατὶ μερικὲς λέξεις δὲν ἄλλαξαν καθόλου, τρεῖς χιλιάδες χρόνια τώρα, κι ἄλλες ἄλλαξαν ἢ χάθηκαν· γιατὶ μερικοὶ συντακτικοὶ τύποι μένουν, ἐνῶ ἄλλοι ἐδῶ μεταβλήθηκαν καὶ μένουν σ᾽ ἄλλες γλῶσσες. Πρέπει νὰ παρακολουθήσει τὴ φωνητικὴ ἐξέλιξη, τὴν ἀνάπτυξη ἢ ἐξαφάνιση ἢ διαφορισμὸ φθόγγων. Πρέπει νὰ μπο-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΟ ΦΑΣΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΠΛΑΝΑΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΥΠΕΡΑΝΩ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΚΑΙ ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ ΕΙΣ ΤΟ ΒΙΕΤΝΑΜ;

Βόρειον καὶ Νότιον Βιετνάμ. Οἱ ἀντάρται Βιὲτ Κόγκ. Ἡ ἀμερικανικὴ ἐπέμβασις καὶ αἱ πιθαναὶ συνέπειαί της. Σύγκρισις τῶν δύο παρατάξεων

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΝΑ ΕΞΕΛΙΧΘΗ Η ΚΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΠΥΡΗΝΙΚΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Τὸ σημερινὸ κράτος τοῦ Βιετνάμ, ἕως τὸ 1954 ἀποτελοῦσε τμῆμα τῆς Γαλλικῆς Ἰνδοκίνας, μιᾶς πελωρίας ἀποικίας ἡ ὁποία εἶχεν ἔκτασιν 755.000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καὶ πληθυσμὸν 33.000.000 ψυχῶν. Οἱ Γάλλοι ἤρχισαν νὰ καταλαμβάνουν τὴν χώρα τὸ 1858. Ἀλλὰ τὸ 1941 κατελήφθη ἀπὸ τοὺς Ἰάπωνας καὶ στὴν διάρκεια τῆς κατοχῆς ἀνεπτύχθη ἐθνικοαπελευθερωτικὸν κίνημα, ὅπως ἔγινε καὶ στὶς κατεχόμενες χῶρες τῆς Εὐρώπης. Ὅταν τὸ 1945 οἱ Ἰάπωνες ἔφυγον, ἡ Γαλλία ἔσπευσε νὰ ἐπανεγκαταστήση τὴν κυριαρχία της. Τὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸν ὅμως κίνημα ἐναντίον τῶν Ἰαπώνων, ἐστράφη τώρα κατὰ τῶν Γάλλων. Ἔτσι, ἤρχισεν ἕνας μακρὸς πόλεμος, μεταξὺ γαλλικῶν ἀρχῶν καὶ ἀνταρτῶν οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν βαθμιαίως ὑπὸ τὸν ἔλεγχον κομμουνιστῶν.

Ὁ πόλεμος ἔληξε τὸ 1954 μὲ πλήρη ἀποχώρησι τῶν Γάλλων. Καὶ στὴν θέσι τῆς Γαλλικῆς Ἰνδοκίνας δημιουργήθηκαν τέσσαρα ἀνεξάρτητα κράτη: Τὸ Βόρειον Βιετνάμ, τὸ Νότιον Βιετνάμ, ἡ Καμπόδζη καὶ τὸ Λάος.

Τὰ δύο κράτη τοῦ Βιετνάμ (Βόρειον καὶ Νότιον) ἔχουν τὶς ἑξῆς διαστάσεις:

Τὸ Βόρειον Βιετνὰμ ἔχει ἔκτασιν 164.000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, πληθυσμὸν 17.000.000 κατοίκων τὸ 1964 καὶ πρωτεύουσαν τὸ Ἀνόϊ, μὲ 680.000. κατοίκους.

Τὸ Νότιον Βιετνὰμ ἔχει ἔκτασιν 171.000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, πληθυσμὸν 14.500.000 κατοίκους τὸ 1964 καὶ πρωτεύουσαν τὴν Σαϊγκόν, μὲ 2.000.000 κατοίκους, τὸν μεγαλύτερον λιμένα τῆς Ν.Α. Ἀσίας.

Τὸ Βόρειον Βιετνὰμ εἶναι χώρα κομμουνιστική, ἔχει δηλαδὴ καθεστὼς λαϊκῆς δημοκρατίας καὶ εὑρίσκεται ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ τοπικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος (ἢ ἐργατικοῦ κόμματος, ὅπως λέγεται). Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ἀλλ᾽ οὐσιαστικῶς δικτάτωρ, εἶναι ὁ παλαίμαχος κομμουνιστὴς Χὸ Τσὶ Μίν. Ἡ χώρα εἶναι ἀγροτική, ἀλλὰ ἄρχισε νὰ βιομηχανοποιῆται μὲ γοργὸν ρυθμόν.

Τὸ Νότιον Βιετνὰμ ἔχει καθεστὼς ἀστικῆς δημοκρατίας. Τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα εἶναι ἐκτὸς νόμου. Εἶναι χώρα ἀγροτικὴ καὶ εὑρίσκεται ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν στρατιωτικῶν καὶ διαφόρων ἰσχυρῶν θρησκευτικῶν ὀργανώσεων, ποὺ βρίσκονται μεταξύ τους σὲ συνεχῆ σύγκρουσι γιὰ τὴν ἐξουσία.

Εἶναι ἀξιοσημείωτη ἡ θρησκευτικὴ συγκρότησις τοῦ Νοτίου Βιετνάμ. Ὑπάρχουν πολλὲς θρησκεῖες μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Βουδδισμὸς (3.000.000 ὀπαδῶν), ὁ Ταοϊσμὸς (5.000.000 ὀπαδῶν), ὁ Κομφουκιανισμὸς (2.000.000), ὁ Κάο-Νταϊσμὸς (μιὰ παράδοξη θρησκεία, κρᾶμα Χριστιανισμοῦ, Βουδδισμοῦ καὶ Κομφουκιανισμοῦ ποὺ λατρεύει πολλοὺς ἁγίους, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τόν... Βίκτωρα Οὐγκὼ καὶ ἔχει 1.500.000 φανατικῶν ὀπαδῶν), ὁ Χριστιανισμὸς (1.000.000 ὀπαδοί, κυρίως καθολικοί), ἡ αἵρεσις Χόα Χάο (1.000.000 ὀπαδούς), ἡ αἵρεσις Μπίνχ—Ξουγιὲν (1.000.000 ὀπαδούς), κ.λ.π. Κάθε θρησκεία ἔχει τὴν πολιτικήν της ὀργάνωσι καὶ ἕως τὸ 1955—56 εἶχε καὶ τὸν στρατό της καὶ ἀποβλέπει σταθερῶς στὴν κατάληψι τῆς ἐξουσίας.

Κομμουνιστικὸν κίνημα εἰς τὸ Νότιον Βιετνὰμ

Γιατὶ εὑρίσκεται εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν τὸ Ν. Βιετνάμ;

Διότι, ἀφοῦ ἀπεχώρησαν οἱ Γάλλοι, ἄρχισε νὰ ἀναπτύσσεται ἔνοπλον κομμουνιστικὸν κίνημα πρὸς κατάλυσιν τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος τοῦ Νοτίου Βιετνάμ, ὥστε νὰ μετατραπῆ καὶ αὐτὸ σὲ κράτος κομμουνιστικὸν καὶ νὰ ἑνωθῆ μὲ τὸ Βόρειον Βιετνάμ σὲ μιὰ ἑνιαία Λαϊκὴ Δημοκρατία τοῦ Βιετνάμ. Οἱ ἀντάρτες ὀνομάζονται Βιὲτ Κόγκ καὶ τὸ κίνημά τους ἀποτελεῖ οὐσιαστικῶς συνέχειαν τοῦ ἐνόπλου κινήματος κατὰ τῶν Γάλλων.

Ἐπέμβασις τῶν ΗΠΑ

Καὶ γιατὶ ἔχει ἐπέμβει ἡ Ἀμερική;

Διότι μετὰ τὴν ἀποχώρηση τῶν Γάλλων ἔσπευσε ἡ Ἀμερικὴ νὰ ὑποστηρίξη ἀποφασιστικῶς τὸ καθεστὼς τοῦ Νοτίου Βιετνάμ, ὥστε νὰ κρατηθῆ καὶ νὰ μὴ πέσηὑπὸτὴνἐξουσίαντῶν Βιὲτ Κόγκ. Χορήγησε τεραστίαν οἰκονομικὴν καὶ στρατιωτικὴν βοήθειαν (συνολικῆς ἀξίας μέχρι σήμερον 3.100 ἑκατομμυρίων δολλαρίων) καὶ ἀπέστειλε πολυαρίθμους στρατιωτικοὺς «συμβούλους», δηλαδὴ ἐκπαιδευτὰς καὶ ὀργανωτὰς τοῦ νοτιοβιετναμικοῦ στρατοῦ. Δηλαδή, ἡ Ἀμερικὴ ἀκολουθεῖ στὸ Βιετνάμ, τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς πολιτικὴν ποὺ ἀκολουθεῖ καὶ στὴν Κορέα: Ὑποστηρίζει μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις της τὸ νότιον τμῆμα τῆς χώρας, γιὰ νὰ μὴ κομμουνιστικοποιηθῆ ὅπως τὸ βόρειον.

Ἀποτέλεσμα: Σήμερα, οὐσιαστικῶς, ἡ Ἀμερικὴ κυβερνᾶ τὸ νότιον Βιετνάμ. Ὁ ἐκεῖ Ἀμερικανὸς πρεσβευτὴς (ὁ στρατηγὸς Ταίηλορ), παίζει δεσπόζοντα ρόλον στὴν πολιτικὴ καὶ ὁ νοτιοβιετναμικὸς στρατὸς διοικεῖται στὴν πραγματικότητα ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς «συμβούλους».

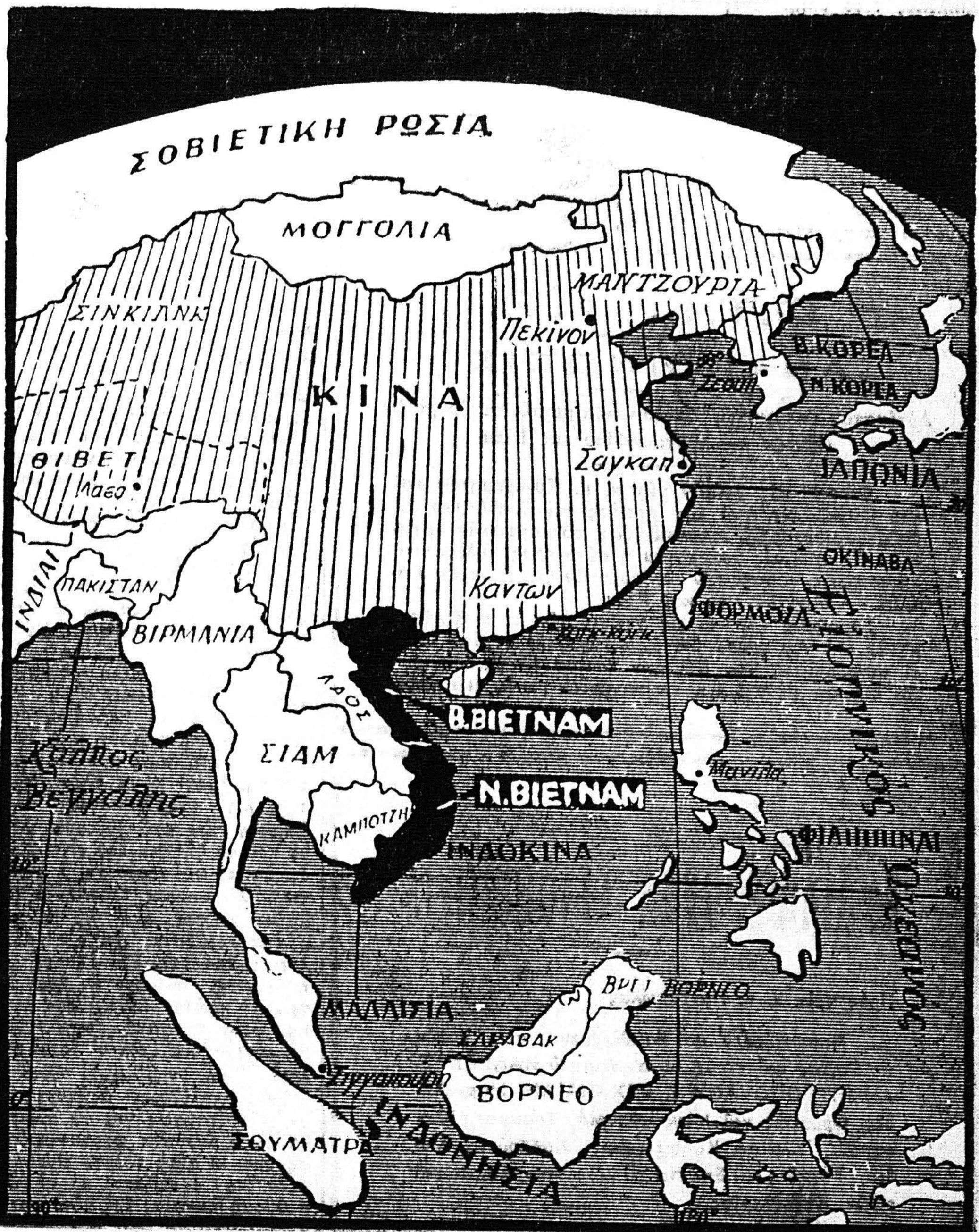

Χάρτης τῆς Ἀσίας δεικνύων τὴν θέσιν τοῦ βορείου καὶ νοτίου Βιετνάμ

Ποία ἡ σημερινὴ κατάστασις εἰς τὸ Νότιον Βιετνὰμ

Ποιὰ εἶναι σήμερα ἡ κατάστασις στὸ Νότιον Βιετνάμ;

Μετὰ 10ετῆ ἐμφύλιον πόλεμον παρὰ τὴν δραστικὴ ἐνίσχυσιν τῆς Ἀμερικῆς, ὄχι μόνον δὲν κατεπνίγη τὸ ἔνοπλον κίνημα τῶν Βιὲτ Κόγκ, ἀλλὰ τείνει νὰ ἐπικρατήση. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, πὼς ἡ δύναμις τῶν Βιὲτ Κόγκ πηγάζει ἀπὸ τὸ βόρειον Βιετνὰμ καὶ ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν Κίναν. Δηλαδὴ Κίνα καὶ βόρειον Βιετνὰμ ἐνισχύουν δραστικῶς τοὺς Βιὲτ Κόγκ ὅπως ἡ Ἀμερικὴ ἐνισχύει τὸ καθεστὼς τοῦ νοτίου Βιετνάμ.

Ἀποτέλεσμα: Οἱ Βιὲτ Κόγκ ἔχουν δημιουργήση ἕνα πελώριον σύστημα, ἀνάλογον μὲ τὸ δικό μας Ε.Α.Μ. κατὰ τὴν κατοχήν. Ἐλέγχουν σήμερα περὶ τὰ 30ο)ο τῆς ἐκτάσεως τῆς χώρας, ποὺ εὑρίσκονται ὑπὸ τὴν ἄμεσον, σταθερὰν διοίκησίν τους καὶ σὲ ἄλλα 30ο)ο δροῦν μᾶλλον ἄνετα, Ἀναπτύσσουν σοβαρὲς ἐπιχειρήσεις ἕως τὰ προάστια τῆς πρωτευούσης Σαϊγκὸν καὶ κρατοῦν τὸ τμῆμα τῆς χώρας, ποὺ βρίσκεται ἀκόμη ἔξω ἀπὸ τὸν διοικητικό τους ἔλεγχο, σὲ ἀναταραχὴ καὶ διάλυση.

Λυσσώδης ἀγὼν διὰ τὴν ἐξουσίαν

Ποία εἶναι ἡ πολιτικὴ κατάστασις ἡ ἐπικρατοῦσα εἰς Ν. Βιετνάμ;

Τὸ κυριώτερο τῶν σημείων ἀδυναμίας τοῦ Νοτίου Βιετνὰμ εἶναι ἡ ἐσωτερική του πολιτικὴ κατάστασις. Ἐνῷ ἡ χώρα διεξάγει ἀγῶνα ὑπάρξεως, διάφορες κλίκες στρατιωτικῶν καὶ θρησκευτικὲς ὀργανώσεις μάχονται λυσσωδῶς, γιὰ τὴν ἐξουσία. Κινήματα καὶ πραξικοπήματα διαδέχονται τὸ ἕνα τὸ ἄλλο, ἐνῷ μάχες μὲ ὁδοφράγματα συγκλονίζουν κάθε τόσο τὴν Σαϊγκόν, στὶς πλατεῖς στὶς ὁποίες συχνὰ αὐτοκτονοῦν Βουδδισταὶ ἱερεῖς καιόμενοι ζωντανοὶ γιὰ νὰ διατρανώσουν τὴν ἀντίθεσίν τους πρὸς τὸ σημερινὸν στρατιωτικὸν καθεστώς. Μέσα σὲ αὐτὸ τὸ πλαίσιο, τοῦ χάους, ἡ κομμουνιστικὴ ὀργάνωσις ἁπλώνει τὰ πλοκάμια της καὶ δημιουργεῖ κράτος ἐν κράτει, ποὺ ὑποβοηθεῖ τὴν δρᾶσι τῶν Βιὲτ—Κόγκ καὶ ὑποσκάπτει τὸ καθεστώς.

Οἱ Ἀμερικανοὶ βομβαρδίζουν τὸ Βόρειον Βιετνὰμ

Γιατὶ ἡ Ἀμερικὴ βομβαρδίζει στόχους στὸ Βόρειο Βιετνάμ;

Διότι ὑποτίθεται, ὅτι ἀπὸ τὸ Βόρειον Βιετνὰμ πηγάζει ἡ δύναμις τῶν Βιὲτ Κόγκ. Ἀλλὰ οἱ βομβαρδισμοὶ αὐτοὶ τρομοκρατοῦν τὸ Β. Βιετνάμ, ἢ τοὐναντίον τὸ ἐξωθοῦν σὲ ἐντονώτερη δρᾶσι κατὰ τοῦ Ν. Βιετνάμ, μὲ τὴν παρότρυνσι τῆς Κίνας; Ἰδοὺ τὸ πρόβλημα.

Πιθαναὶ συνέπειαι

Τί μπορεῖ νὰ συμβῆ, ἀπὸ τοὺς βομβαρδισμοὺς κατὰ τοῦ Βορείου Βιετνάμ;

Ἡ Ἀμερική, ὅσο βλέπει ὅτι οἱ Βιὲτ Κόγκ νικοῦν, πρέπει νὰ ἀντιμετωπίση τὸ δίλημμα: Ἢ νὰ φύγη (πρᾶγμα ποὺ θὰ ἀποτελέση τεραστίαν ἧτταν της) ἢ νὰ χτυπήση ἐνεργότερον τὸ Βόρειον Βιετνὰμ φθάνοντας μέχρι ἀνοικτοῦ πολέμου ἐναντίον του, ὅπως ἔγινε στὴν Κορέα.

Στὴ δεύτερη περίπτωσι, τὸ Β. Βιετνὰμ θὰ ἐνισχυθῆ ἀμέσως ἀπὸ τὴν Κίνα καὶ τὴν Ρωσσία. Ὑπάρχουν πολλὲς βεβαιότητες ὅτι ἡ Ρωσσία δὲν θὰ ἐξαπολύση πυρηνικὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ἀμερικῆς ἐξ αἰτίας τοῦ Βορείου Βιετνάμ. Ἀλλὰ θὰ τοῦ ἀποστείλη ἄφθονον συγχρονισμένον ὑλικόν, πλὴν ἀτομικῶν ὅπλων καὶ πιθανώτατα θὰ στείλη πολλοὺς «στρατιωτικοὺς συμβούλους» καὶ «ἐθελοντάς».

Ἡ Κίνα θὰ κάμη τὸ ἴδιον, χωρὶς νὰ ἀποκλείεται νὰ ἐπέμβη καὶ ἐπισήμως κατὰ τῶν Ἀμερικανῶν, στέλνοντας τακτικὲς μονάδες της νὰ πολεμήσουν στὸ Βόρειον Βιετνάμ.

Ἡ στάσις τῆς Μόσχας

Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις τί εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ κάμη σὲ μιὰν ἔνοπλη ἀναμέτρηση Ἀμερικῆς καὶ Βορείου Βιετνὰμ ἀρχικὰ καὶ Ἀμερικῆς καὶ Κίνας ὕστερα;

Ἀσφαλῶς θὰ στείλη στὸ Β. Βιετνὰμ σημαντικὲς ποσότητες πολεμικοῦ ὑλικοῦ καὶ «συμβούλων». Νὰ στείλη, ὅμως, καὶ ὀργανωμένες ἀεροπορικὲς δυνάμεις εἶναι ἀπίθανο. Διότι πρέπει νὰ σταθμεύσουν σὲ κινεζι-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΤΟ ΤΖΑΚΙ
Η ΝΙΝΗ ΖΑΧΑ
ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΝΑ ΞΕΦΑΝΤΩΣΕΤΕ ΜΑΖΙ ΤΗΣ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΛΕΥΤΕΡΙΩΤΗ
ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΡΑΤΗΣΑΤΕ ΕΓΚΑΙΡΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙ
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 67—72 καὶ 27—72

ΤΕΤΑΡΤΗ 3 ΜΑΡΤΙΟΥ
Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ
ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΩΝ ΚΑΙ ΡΑΠΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
ΘΑ ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑΝ ΤΟΥ
ΠΑΝΘΕΟΥ
ΜΕΓΑΛΟ ΛΑΧΕΙΟ ΜΕ ΠΛΟΥΣΙΑ ΔΩΡΑ
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ, ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΚΛΠ.
ΕΙΣΟΔΟΣ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΩΝ

Ο ΧΟΡΟΣ
ΤΟΥ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΥ
ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 3 ΜΑΡΤΙΟΥ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΦΟΡΜΙΓΞ
ΑΝΕΥ ΛΑΧΕΙΟΥ
Εἰσιτήρια εἰς τὰ καταστήματα ΕΛΕΚΤΡΑ, Ἑρμοῦ 28 καὶ Β. Κάλλιστρος, Μαιζῶνος καὶ Ἁγίου Νικολάου.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ
ΚΑΦΕΖΥΘΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΕΥΘ. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ
Πλατεῖα Ἐλευθερίας
ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟ ΓΛΕΝΤΙ ΜΕΧΡΙ ΠΡΩΙΑΣ
Ὀρχήστρα πλήρης
Μὲ τὴν μπριόζα τραγουδίστρια
ΒΑΣΟΥΛΑ
ΤΙΜΑΙ ΛΑΙΚΑΙ
Τηλέφωνον 67—47

Η ΤΑΒΕΡΝΑ
«ΤΑ ΣΑΓΕΪΚΑ»
ΑΘ. Π. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ
ΤΗΛ. 61-60

ΕΞΟΧΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ
ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ
Τὸ καλύτερο γεγονὸς τῆς Ἀποκρηᾶς
Ὀρχήστρα πλήρης τοῦ πιὸ ἀγαπημένου ἀκορντεονίστα τῶν Πατρῶν
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΣΜΑΤΖΗ
Τιμαὶ λογικαί, καθαριότης ἄκρα. Γιὰ μιὰ ἀξέχαστη βραδυὰ τὸ ραντεβοῦ σας στὴν ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ
Διεύθυνσις: ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΗΣ
ΤΗΛΕΦ. 47-59
Ἡ αἴθουσα διατίθεται διὰ χοροεσπερίδας καὶ συνεστιάσεις